

MOȘ TEACĂ

JURNAL ȚIVIL ȘI CAZON

Fondat de ANTON BACALBAȘA

ABONAMENT:
10 LEI PE UN AN

Sub direcțiunea unui comitet

ADMINISTRAȚIA
STRADA CLEMENTEI, 3

Dr. ISTRATE ȘI EMIGRARILE

În urma unei consfățuirii avute cu doctorul Bek, d. dr. Istrate a decis ca să organizeze pe emigranții evrei militerește, după admirabilul sistem al liceului din Turnu-Severin. În fruntea fanfarei merge chiar d. dr. Istrate conducând regimentul drumeților până la graniță. Numai fanfara lipsește, de oare-ce emigranții au declarat că se sperie când aud sunind toba mare.

UN CATREN

După ce l'ad dat la halbe,
Numărul nu vi-l'arăt,
La bătea îl luară
Să le dea berea 'adîrăt...

Xxxxx

Agitația Evreilor în Capitală

Război!... — Interview cu d-rul Beck. — Ce-i cu seminarul 1 Concluzie.

Război!...

Articolul nostru din numărul trecut al lui *Moș Teacă* a avut darul să arunce sămînța discordiei în seminția lui Israel din Capitala regelui nostru. Francheța și sinceritatea cu care am povestit cele întâmplate între d-nii doctorii Istrati și Beck, pe strada Sfînta Vineri, unde cel d'întîi a strigat *pat!* celui d'al doilea, a făcut pe abonații ziarului *Știința* să se dividă în două taberi și să-și declare reciproc — taci mol! — un război crancen pe viață și pe moarte.

E de prisos să adăogăm că cei mai dirji războinicî sunt « rezerviștii pumunteni cari s'au satisfăcut legea recrutării ».

Tînta în care sunt îndreptate toate atacurile, toate loviturile, este doctorul Beck. Acesta este acuzat că micl mai mult micl mai puțin, s'a sărutat cu d-rul Istrati, care, după cum se știe, nu este *cășer* de loc. Prin aceasta, predicatorul tempului a comis una din cele mai mari crime în contra talmudului și nimeni nu-l mai poate ierta.

Agitația fiind deci alt de mare și ziarul ocupîndu-se mult de această chestiune, ne-am decis să culegem cîteva informațiuni din sorginți sigure ca să lămurim cliențeta care, pe aceste vremuri de criză, ne consideră ca bușola în orientarea ei zilnică și ne onorează cu 20 bani pe săptămîna.

Interview cu dr. Beck

Ne-am prezentat la domiciliul eroului zilei și, după ce am sărnat *mișca* conform indicațiunilor unui negustor căruiu îl vindusem paradesul în ajun, am fost introdus în interiorul camerei doctorului Beck.

L'am găsit pe doctor citînd *horibile dictu* — *Abrăra* Națională, pe care o ținea ascunsă sub un *macșar* ca să nu o vadă nimeni. Predicatorul avea pe umeri un frumos *talbă de mătase*, a cărui calitate am apreciat-o foarte mult.

— Domnule doctor, vă salut.

— *Bon jour*, răspuse interlocuroul meu, într-o limbă care nu era aceea din psalmii lui David.

— Ce este adevărat din cele ce se spun despre d-ta?

— Nimic și tot.

— Găseasc că sînteți cam onofus.

— Din contra, sunt foarte clar.
— Mă rog, sunteți pentru sau contra emigrării?

— Sint pentru contra.

— Adică cum?

— Adică sint contra pentru.

— Nu prea n'îteleg. Dar în fine: ați declarat d-rului Istrati că emigrarea e o șarlatanie?

— Da.

— Va să zică credeți...

— Nu cred nimic.

— Mă rog, credeți că omigrarea e o șarlatanie?

— Nu cred așa ceva.

— Ați spus acumă că da.

— Da, nexe-da, așa e.

Interviewul de mai sus oglindește perfect claritatea ideilor doctorului Beck în chestiunea evreiască.

Ce-i cu seminarul 1

Ca să împace pe evrei și să le scoată din cap ideea emigrării, d-rul Istrati, se știe, a promis înființarea unui seminar evreesc. Propunerea a fost primită cu răceală la cefnăria din calea Văcărești.

La burșă ideea a fost viu discutată. Mai mulți concurenți s'au și prezentat la minister oferind furnisarea materialului necesar seminarului, toți considerând propunerea ca o afacere splendidă.

Trebuie să declarăm însă că nici unul din concurenți nu s'a oferit să intre în seminar ca să se facă popă.

În cele din urmă seminarul a căzut în băta.

Vorba aia: Sus părinte că și te udă cărțilecele!...

Concluzie.

Concluzia este că toată daravara a fost o turtnă într'un pahar de apă și că voi veni la *statul quo ante bellum*, adică doctorul Istrati va rămîne tot fără perciuni, doctorul Beck ceea ce este, iar «religionarii» să le lipsește.

Toată agitația nu a folosit de cit unor ziare ca să se ridice sau să-și amine falimentul.

Pun-Pun.

Scandalurile din Camera Austriacă

Correspondența specială de la un specialist

Camera din Viena a fost zilele trecute teatrul unui adevărat teatru, săd, mai bine zis, scena unui cafe șantao, în care cheta nu a lipsit.

Iată o dare de seamă succintă și im parțială a reprezentății cunoscută de prin ziare sub denumirea de « Scandalurile din Camera austriacă ».

Încă de la ora 8 seara deputații începuseră să sosască în sala de ședințe. La intrare un medic cerceta starea picioroarelor, a mîinilor și a capetelor deputaților ca să se convingă de soliditatea și integritatea lor. Reprezentanții Națiunii cari erau lipsă vro-unul din aceste electe, nu aveau primii în sală pentru ca să nu acuze apoi pe guvern că l'ar fi siliti. Deputații opoziției aveau fiare la picioare și la mîini precum și botnițe la gură, ca să se evite mureșarea guvernamentalilor.

Primul ministru, Koerber, un cerber neîmpăcat al regulamentului, luă loc la banca prezidențială și spectacolul începu.

Deputatul c'h Dolezal dădu semnalul începerii. El truse dintr-o lovitură un pupitru și auziri cîte-va bucți în președințe. Publicul a gustat foarte mult aceste producțiuni atletice.

După aceasta urmă intrarea triumfală a cîtorva tineri c'hf, cari începură să execute din fluere și trompete niște arif foarte plăcute. Lumea din tribune a bisat aria finală de Schubert, executată cu multă virtuozitate. S'au distins deputații Sileny și Heinrich, cel d'întîi cu o tobă improvizată dintr-o tinichea de gaz, cel d'al doilea cu o trompetă făcută la minut pint'un proiect de lege asupra impozitelor.

În timpul concertului nu s'a semnalat nici un accident de persoane. Coafurile deputaților și ale miniștrilor s'au rămas intacte și nici un ochiul nu a fost dilocat. Și să se mai zică acum că muzica nu înobilează pe om!

Le clou al acestor reprezentări a fost apariția d-rului Lueger, primarul Vienei. Acesta a fost primit cu focuri bengale, cu o ploaie de acadelle și cu un imn solemn executat din fluere de zahăr, pe cari concertiiștii deputați le-au mîncat cu pe niște simple diurne. Doctorul Lueger, într'un elan de entuziasm, a împingîți execuțanților mai mulți gologani greșeiți și bîncuțe găurite, așa cum se obișnuștea la cheta la Singer sau la Odeon.

Menționăm o interesantă luptă între deputații Dolezal și un guvernamental. Rezultatul luptei a fost foarte interesant: ușoara a găsit în sală mai multe măsele scoase fără durere și fără cuțit.

Apooteza a fost închiderea sesiunii parlamentare.

Eră și timpul, căci deputații își cheltuiș diurnele pe dantșiți.

Journal.

ADMIRAȚIE

Pe cărarea 'n crîng cotită
Aă plecat s'aduna mure,
Și'n tăcerea din pădure
Îl gîstește-ades — iubită —.

Și pe cînd doinesc serării
Cîntec tainic de iubire,
El o soarbe din privire
Și 'î admiră... ochelari!..

Luneta

Radu Rosetti în ungurește

Ați aflat marele eveniment literar? Duiosul poet Radu Rosetti i-s'a tradus în ungurește piesa sa *O lecție*, care se va juca la Budapesta. Vestea a ceasta a produs o indignare colosală la Liga și în toată suflarea românească cea ce a făcut pe Radu Rosetti să exclame:

*Am fost tradus în ungurește
Și foft ce ce simt românește
M'au ascuțit ca 's trădător...
Pare-aș fi eu traducător!*

Era să fie lată răă. La Liga era vorba clar ca Radu să fie ținut la stîlpul infamiei ca trădător de neam și devastat. Dar spiritulele s'au petolii, căci cine-va a zis cu drept cuvînt:

*Se joacă piesa lui la Pesta,
De spaimă ungurii 's nebuni;
E singurul romin acesta
Ce persendă el pe lum!*

Și a avut foarte mult rezon actual acestel reflecții. Destul a' prigonit ungurii pe romini, lasă să l' persecute și pe el odată 'u romin d'al noștri.

Allta Popescu

DOM PALADU GHICITOR

Zilele acestea s'au distribuit publicului din capitală niște așse cu următorul cu prim:

oarte interesant pentru ori-ce Om!
GHICITORUL cel mai RENUMIT din TOATĂ LUMEA

Are onoare a aduce la cunoștința onor. Public că e în stare prin *Matematică lea, Astrologie și Trădătorie mistice* să ghicească f'căru' om alt namelc cit și la ce glandoșe și dacă va ruși sau nu. A semenea d' așturi cum trebuie să urmeze ca să reusească, precum pentru amor, că-sătorie, afaceri, tovarășie, lotărie, procese, comori, certuri, etc. Ghiceste și de boală. Ascumea dacă într'o câșnicie nu sunt copii, ghidește de cine copandă și dacă vor avea copii.

Cînd există certuri între soț și soție, el prezice dacă se vor împăca trăind o viață regulată sau dacă vor divorța.
Cum pe onor. public să mă viziteze și vor rămîne pe deplin mulțumiți, avînd în vedere că eu nu sunt prolet, ci ghicesc numai bazat pe știința și experiența ce am făcut vizitate cele mai mari orașe din lume... Posed certificate din țară.

Cu toata seama
Nathan Aronsohn.

Deși noi nu sîntem ghicitori, cum am văzut așgul de mal sus și mal ales că devine cazul cu matematică, am ghicit îndată că Dom Paladu nu este strein de această daravă.

Culegînd informații, bănuiala noastră s'a confirmat pe deplin. Putem afirma azi, fără teamă de-a fi desmînțiți, că numitul Nathan Aronsohn este un simplu

om de pale și că adevăratul ghicitor prin matematică este bunul nostru amic dom Paladu.

De cînd a încetat Iulia Poloneza, dom Paladu a simțit în interioru d'omnealul o irezistibilă vocațiune pentru cariera de ghicitor al prezentului, trecutului și viitorului.

Ne mal putîndu-se stăpîni, dom Paladu s'a prezentat la d. Sturdza și i-a spus: — Dom'le Sturzeo, te rog d'ce revășile.

— S'uză mă, dar nu mă iolenseș nicl eū, răspuse premierul, crezînd că dom Paladu vrea să-i ceară împrumut * o pesie *.

— Nu, dom'le, nu ți'al dat bine cu ideea. Io vreau să te rog să-m'l dal voie ca să deschiz o baracă 'n moși.

— Piel drăce?! Și ce vrei să lacl acolo omul lui Dumnezeu?

— Vrei să mă fac femele cu barbă, dom'le Sturzeo! replică cu fermitate fostul finanț.

— Ți'al pierdut sărta s'ărmanc, ești luat din Rusalii pesemne...

— Ascultă, dom'le Sturzeo, și-o să'm'l dal rezon p'ormă. Io am făcut un inventariu teribel...

— Invenție, vrei să zici.

— Ei, ce-m'il una ce mi-l alta.

Inventariu meu e o combinație dă tabla răpăsută Pitagora, dă matematică în fine. Pot să ghicesc la sigur ori și ce. Vil dumneata la mine d'un pareg-amplu și 'm'l zicl: «io m'am născut la unu cutare», numa dă cit io ți ghicesc itatea p' care-o al în prizent p' cum și la ce an al împlinit doo'ș'unu dă an.

— Ce spu domnule și cum așa!

— Pardon d'expr, asta-l secretu meu, nu ți 'l spun cu toată duciuplina dă partid. Fac io un fel dă socoteală pe dește și ți'l tritesc un răspuns dă răml cu gura căclată și crez că am p' Aghiură 'n mine... Dar să luăm alt pareg-amplu.

Vine alcinevașiea la mine ca să mă consolteș p' cum că dă ce nu face copii. Ciți an l dom'le, zic. Șaizecl la Blagovestenie, zice. Ațuncea dă dumneata depandă zic, și iac-tă că prin matematică i-am declarat omulul destinu lui... Dă' asta nu l nimica. Să mă vezi cînd ghicesc apropp d'io ceartă între sofi. Il împac la sigur dom'le. O să vină la mine bărbă! și neveste cu minile înfășcate reciproc în păr și ori s' plece la brațuleț ca să facă căt împreună în *gambur separe* la *Leul și Cîrnatul*...

Convins de elocioș și de entuzasmul lui dom Paladu, d. Sturdza i a dat v ie ca să exerciteș profesuniere de ghic'or prin matematică, cu condiție însă c' să deschidă prăvălia pe firma altuia, pentru ca să nu compromită partidul.

Și iată cum se explică împrejurarea că sub pseudonimul de Nathan Aronsohn se ascunde amicul nostru politic dom Paladu.

Vom fi ne pe cititorii în curent.

COLONIZAREA DOBROGEI CU EVREI

„N'ar fi oare nemerit ca guvernul să dirigeze pe emigranți spre Dobrogea pentru munca cîmpului?»

D. Blau în *Mareșor* intrerziac de *S'apera*.

De ce să mal meg' acolo
Și evrei cu balabuste?...
Dobrogea-i deja tixită
De o sumă de lăcuste!

D' inspector domeniul Druju a cerut să i-se mal trimiteată încă o sută de soldați pentru stîlpirea lăcustelor.

Scrisoare editată

* * *

Dar aflînd că vin în ceață,
Emigranți evrei, îndată,
Druju prin depeși urgente
A cerut să-i mai trimiteată
Încă zece regimente!

* * *

Iară cîmpul din Dobrogea
Cînd află cu mult regret
Că vor dinșir să-l cultive...
Dete jalbă la parchet.

* * *

În Dobrogea dac'ar fi duși,
Pe marele poet Ovidiu
O să-l dea jos și o să puie
P'e pîedestalu-i o statule
A rabinului din Buhași!

Saua Cohn 9

CUM TRĂESC ZIARELE

Toată lumea își inchipue că marile ziare streine fac mare proceșșă cu enoroale lor tirajuri și că numai cele de la noi din țară trag pe arcu de coată.

Eronate, căcl iatăc scrie *România Jurnal* de Simbătu, 27 Mai:

« Ziarele (e vorba de ziarele streine. — N. R.) primesc subvenții cam după importanța ce o au; sint însă unele, cari sint subvenționate numai de Alianță (Alianță israelită universală. — N. R.) fără să poată exista prin sprijinul publicului cititor. De acet fel sint, *Aurora*, *Matin*, *apog Figaro*, *Nouve Presse* etc. Adică de ce n'o faco *Aurora*, *Figaro* sau *Freie Presse* cona-co faco *România Jurnal* ca să poată trăi numai prin sprijinul publicului, fără să mal recurgă la protecție?»

Mister?.. întrebăți pe Ștefan Pestică!

* * *

* E traducere exactă în limba ebraică făcută de celebrul pseudonim Tarascon. *Nola Autorului.*

Ziaristi în Cişmigiu

**În stat putere este presa,
Cînd vrea te 'ngroapă chiar de voi...
Dejunul lor însă-i adesea
Numai Kefir în Cişmigiu!**

**Orice guvern pot să răstoarne
Şi pot să facă interview
Chiar şi cu dracu cel cu coarne...
Dar cîţi nu dorm în Cişmigiu!**

**Europa ei o pun la cale
Şi despre toate cele scriă...
Dar mor adesea în spitale
Cînd nu se 'mpuşcă 'n Cişmigiu.**

**Dar iată, întrevăd în zare
Un viitor transfaşiat,
Căci presa dă astăzi serbare
Tot în grădina Cişmigiu!**

Delacooperativa

AGATHA BÎRSESCU LA TULCEA

La sfîrşitul turneului d-sale artistic prin ţară, d-şoara Agatha Bîrseşcu a dat o rată şi prin oraşul lui *Mircea Vodă cel Bătrîn*.

Multe's părărierile asupra motivelor carî aî îndemnat pe distinsa artistă să ne facă viziă. Cea mai verosimilă însă e tot aceea cu legenda care spune că la Tulcea «leii sînt şi puî», legendă care de alt-foi nu e desmînjit nici acum de şi reţetele celor 2 reprezentaţii date noastre nicî pe jumătate aşa groase ca eroul de la Slatina, autorul volumului «De inimă alabăstră».

Scurt — Miercuri 24 I. c. seara, sala Grîberg gema de lume — elita noastră îşi făduse aci randevu cu cainacu mahalaleu.

Artistă a fost sublimă căci, fără a se multumi cu leii storşi din bierile pungel, a mai stors şi lacrimî din bierile inimel spectatorilor.

Plîngea Agatha (alias Magda) plîngea publicul, ba cite-va damicel mai sanşibile aî leşinat... de căldură.

Şi pe cînd publicul plîngea ca o «cută», vîrsînd şioaie de lacrimî... şi sudor, singur d. Mînculescu, vecinic serios în faţa unui client, grav, foarte grav cînd se plîmbă cu trăsura primăriei — singur el... rîdea, explicînd vecinului din stal:

— «Păi nu vezi frate, că se face numă, ce, aista'i plîns naturel?».

Yineri, la ultima reprezentaţie, ne-a dat pe Eva.

Alte afuluse frenetice, alte lacrimî, alţi lei noui...

După reprezentaţie, însoţită de orchestra elevilor liceului, artistă a fost dusă în triumf pînă la otelul Carol. Duseroasă despărire! Tînărul *Salsman Grigoriu* (?) ridicîndu-se în numele elevilor (zou?) şi în virful ghetelor, îşi termina emoţionat cuvîntarea:

— «Să trăiţi d-şoară la mulţi ani sîntoasă, să nu ne uîţi nicî odată şi să...

hi... hi... să mai vii pe la noi» (aici plîns înecă şi pe orator)...

O, da! vezi de vezi Bîrseşca nu va uita... cuvîntarea tînărului dar talentatului cîlibi Salsman.

Acum a plecat Agatha, s'a dus... după ce a făcut cu în cele 2 serî memorabile *Cabuli*, bardul Tulcoi, să fie treaz, şi farmacia «Minerva» gata-gata să stea cu «mîntura 'n uşi».

Şi după ce *cumetrele* carî aî eşi în pîr lîsînd maalaua pustie pe mina *d-horilor*, au ramas fără găini prin coţenete...

Mulţi vor fi siliţi acum să renunţe la o cafeletă de după masă, pentru reechilibrarea bugetului...

Dar uitasem, a propos de Eva. Tot d. Mînculescu făcea următoarea reflecţie:

— Bine noişorule par'că gazeturile din Bucureşti ziceau că Bîrseşca asta joacă naturel.

— Păi sigur! răspune a spectator. — Tacî dom'le, ce, în costumu ăsta să joacă Eva? Trebuia să fie decoltă dă tot, dom'le!

POLITER ARGENTINA

— De ce emigranţii din Bucureşti aî ales pe Politer ca şef al grupului lor?

— Pentru că numele lui le amîneşte fermecătorul cuvînt de polipe.

— Dar de ce vor să emigreze la Argentina şi nu aiurea?

— Pentru un motiv analog: numele acestel ţări nu poate să nu fie simpatic unor arghirofilii cum sînt emigranţii.

Excursiunea arheologică a d-lui Tocilescu

— De la corespond. nostru special —

Patru zeci de studenţi, d. Gr. G. Tocilescu şi cincîspre-zeci studente romîne, aî pornit Simbătă seara din gara de Nord în urale entuziaste ale peronului, şeratul maşinel, strigătele hamalilor şi în tipetele mamelor dezolate care veniseră în corpore să şi ia un ultim adio de la feţele lor... Din cauza incalificabilei neglijenţe a direcţiei C. F. R., d. Tocilescu a fost nevoit să ocupe un compartiment în *Wagon-Lits*, studentele vreo trel cabine de a III-a, iar studenţii o jumătate dîintr' un *pack-wagon*.

Noaptea a trecut fără incidente demne de relatat. Yrenul ajungea pretutînd cu întîzieri însemnate.

Maşinistul interviewat, acuza faptul că studenţii în litere sînt tipul băşelor cu greutate.

În fine la ora 8 dimineaţa o staţie, Roznovul, ne 'mal 'desparte de *Piatra Neamţ*!

Timpul e superb. Toată lumea e la terestre. Cîte-va minute staţia se zăreşte. Celebra bierică a Kneazului se vede bine iar lingă ea, în dosul altarului, se distinge asemenea ceva lung şi alb, de-o formă indecisă. Excursia debuta cu plin. Acel ceva lung şi alb era primul punct al programului cu cincîzeci de cafele cu lapte!

Peronul micel staţiunii e înşesat de autorităţile şi notabilităţile Pietrene eşi la Roznov intra întîmpinare. Muzica întonează: *Deşteaptă-te Studente!*, copil strigă, maşina urlă iar studenţii sar de la un kilometru, ocolesc gara şi se reped plini de entuziasm spre cafenea cu lapte.

Lumea se ia după el. Un student, al cărui nume îmi scapă, pine un toast călduros ridicînd o ceaşcă în sănătatea Roznovului şi a familiei regale.

Peste un sfert de oră sîntem în Piatra. Entuziasmul e indescriptibil. Oraşul pavoazat se răsuţă mindru, ca o mahalagioaică rătită, între dealurile care îmbrăcaseră şi ele, cu această ocazie, o haină nouă şi verde de toată frumuşecea. Cortegiul se aranjază astfel:

- 1) Tamburul major.
- 2) Muzica militară.
- 3) D. Tocilescu înconjurat de grupul studentelor.
- 4) Studenţii cu ceamantanele.
- 5) Poporul.

Un prieten spiritual (probabil corespondentul local al lui *Mos Teacă*) privind defilarea punctului şi exclamă în gura mare: «Trăiască Cloşca cu puil!» pe cînd un altul de la o fereastră vecină îi ripostă cu brio: «Adevărat cloşcă, dar la asta nu fac parole de cit puil!»

Ceasornicul Catedralei sf. Ioan bate 10 cînd cortegiul ajunge în grădina publică unde primăria realizeze deja al 2 lea punct al programului, oferînd ilustrilor să aşapeşi cea ce se chiamă «o mică gustare». Un student oferă în schimb un toast foarte bine simţit în care face o fină aluzie la insuficienţa vădită, aproape revoltătoare, a acestel porcelite gustări!

Peste două ore pornim, împreună cu elevii liceului «P. Rareş» la *Râşnoieni*, o localitate istorică unde se ridicase deja un monument în onoarea aşapeşilor. O masă copioasă escită de departe entuziasmul nostru, realizînd al treilea punct al programului zilei cu o mică variantă: fie-care student şi studentă are dreptul la un pahar de vin prost şi la cite un toast său două, după putere. Fic din pricina oboselii şi a emoţiunilor, fie din cauza toastelor, studenţimea în corpore, doarme tun cu capul pe mese. Ora pleacă se apropie. Ca un erou legendar, d. Tocilescu îi chiamă pe nume, îi strigă, îi scutură — nimic!

În zădar magistrul din *trompeta-l sînd Oastea-l adormită* nu mai adună...

- Ce tot te 'ncondezi soroșă?
- Nu mergem la serbările din Cișmigiu ale ziarștilor?
- Ei da, și ce-are aface?
- Apoi dacă nu m'olău încondeea e'ă dinnainte bine, mă 'ncondeeză el a doua zi cînd or face

Convrăndiu despre damele carî a'ă fost la serbări!

- Ai dreptate soro, să spu' slujnicel să-m' șteargă și mie redingeta cu benzină!

Încă o sforțare: le va adresa cu glas tîntor o exortățiune patriotică de pe monument. Dar în zadar.

După primele cuvinte ale Magistrului, studențimea care pînă acum dormea liniștit, începe să sforăie într'un mod infernal.

Tocmai spre apusul soarelui încep să invie anul cîte unii.

Excursia arheologică pornește atunci spre Cetatea Neamului, cîntînd în cor pe cunoscută arie «*Chiriac mamă...*» frumoasă poezie a lui Bolintineanu.

„Pe o stîncă neagră într'un vechiu castel
Unde curge'n poală un rîu miștel”

Deja cetatea cu conturul ei fumuriu se deslușește în ceața depărtărei. Toți ochii sînt într'acolo.

D. Tocilescu o scruțează cu ochianul, stîndele și-ău prins ochelarii, iar studenții se uită prin puma, ca la eclipsă.

În fine la 3 km. d. Tocilescu se opri brusc. «Nu mai încapc nici o îndoială. Această cetate trebuie să existe încă de pe timpul lui Ștefan cel Mare! Da, aru îndicîl îndubitabile, ori ce-ar mai zice d. Hășdeu — se auzi vocea magistrului grav și sentențioasă.

La aceste cuvinte ne oprim cu toții stîrșiți în jurul său, cuprinși de o adevărată admirațiune pentru noua sa descoperire arheologică, menită să eclipseze chiar gloria lui *Adam-Klîsi*.

Cînd am ajuns la poalele cetăței, în adevăr nu mai exista nici un dubiu.

Toate prevederile se realizaseră plîă la una!

Sînt pozitiv informat că la prima stație telefonică, d. Tocilescu a și cerut guver-

nul un credit provizoriu de 500 de mii de lei pentru transportarea cetăței în muzeul de pe Bulevard.

În drum, spre cetate, ne lovim la poalele stîncel negre de o masă întinsă. Fiecare excursionist are drept la un tacin și la cîte un urciur de apă istorică.

Depart, soarele apune roșu după deaurile Bălăteștilor. Prima zi de excursie își epuizase programul și forța de rezistență a studențimel laborioase tîndea spre zero cu pași repezi. Orașul e departe și noaptea vine!

Atunci studentul Țică simte o idee genială. Ca vîntul se urcă pe stîncă și bate'n poarta castelului.

Nu se poate să nu'l primească acolo, mîcar o noapte...

Vre-o cînd se ia'ă după el și îl ajung. Mal bat, odată și 'ncă odată, dar e'n zadar.

Nu le răspunde de cît șgomotul cu care excursioniștil o pornesc spre Neamțu. Mișnișul de atita ingratitudine și lipsă de ospitalitate, studentul Țică și cu al lui, se coboară de la castel și-o ia'ă în fugă după cortegiul, pe cînd călare pe mînzul redacției, o ia'ă repede înainte, ajung la poștă și cu gre'u mai pot găsi atita vigoare pentru această galopantă corespondență. Mîine pornim înainte, după următorul program:

- 1) Cafeaua cu lapte. 8 1/2 dim.
- 2) O mică gustare 10 1/2 dim.
- 3) Pornirea spre Ceahlău. 11 dim.
- 4) Oprirea în mijlocul drumului 11 1/2.
- 5) Dejunul 12.
- 6) Toaste, digestie și alte accesorii 2 1/2 p. m.
- 7) Pornirea înainte 3.
- 8) Ascensiunea 3 1/2

- 9) Pîine cu unt 4.
- 10) Descendere pe partea adversă 4 3/4.
- 11) Popas cu explicații arheologice 5 1/2.
- 12) Prînzul cu toaste, răcitor și impresiile poetice.

Mîine seară detalii.

Xavier.

Ultima oară. — În acest moment aflu că în anul viitor excursia arheologică va avea loc la culesul viilor.

Studenții vor porni la *Drăgășani* în seara de 14 Septembrie.

Se vor vizita: Slatina, localitate istorică unde a fost ales *Dam' Palladu*; mal multe vii legendare din împrejurim; casa lui Filipoiu, o specie rară de mastodont quaternar, specia «*Mitiza Sturdza*», etc. etc.

Dată fiind importanța programului și mal cu stămă ne fiind vorba de curs cu ex-curs, nu ne îndoim că studențimea universitară se va grăbi să ia parte și la anul în cît mal mare număr.

SCRISORI SCUMPE

Sosise ora de plecare
Ou chin și lacrimi de durere,
Și cea din urmă mîngiere
Ne-a fost o căldă sîrutare.

Simțiam ceva că mi se rumpe
Din inimă'mi de jale plînd,
Cînd 's-am gîplit cu voce lîă:
Să-m' scrii scrisori iubite, scumpo,

Doarîțele-mi fură 'mplinite,
Căci ea 'mi-a scris cu multumire
Scrisori destule de iubire,
Și toate, toate... neplătite...

Fig. 5-6-7-8

AMOR ȘI... CALICIE

În preajma casei tale
Lă prebegam pe-atunci:
Tu nu gaseai cu cale,
O vorbă să'mi arunci.

Din farmecul stăpînii
Nu vrui să mă infrupt;
Ci mă aș lătat doar cîini
Și ghețele m'î-am rupt;

Și'mi pare rău de zece,
Căci val, fără să vreau,
Tîn' să le pun pîngele,
În casă am să stau.

Sulița d-lui Blegescu

Domnul Aurel S. Blegescu, iar nu G. Blescu cum îl zic unii malițioși, continuă în *Steaua Otteniei* din Craiova virulentă campanie în contra monarhiei Austro-Ungare care a închis granițele țărilor noastre române.

E o campanie de-o vitală importanță care reamintesc faimoasa campanie pentru porto franco, deși nu e în realitate decât porco-franco.

D. Aurel S. Blegescu declară că nu va dezarma pînă cînd granițele nu vor fi deschise *à deux battans* pentru simpaticele victime a căror apărare a luat-o cu atîtă entuziasm, cu atîta dragoste frățescă.

Felicităm din toată inima pe d. Aurel S. Blegescu și sperăm că va merge înainte și că nici un juiț din lumă nu-l va împiedeca în campania sa.

Pentru ca să se convingă și cel mai sceptic de energia și de dreptatea lui pe care-o duce valorosul campion al rasei porcine, extragem următoarele bine simțite pasagi dintr-un articol al său, publicat în *Steaua Otteniei*:

Rămîne acum să ne adresăm la confrății noștri, său mă bine zis tuturor celor-lalte organe de publicitate din țară, în marea lor majoritate, care n'au voit să vorbească de noi, care n'au voit să ne ia în seamă, său mă bine zis, care n'au voit să ne sînt în luptă și campania ce ducem pentru apărarea țării noastre naționale a țării — și să'î întrebăm ce rol îndepărtat d-tră ca reprezentanții celei de a patra putere din stat, ca reprezentanți ai presei?... Cum?... Noi venim și discutăm așa costumii importante pentru interesele țării și d-voastre nu găsiți cu cale alta de făcut de cît, de a întrebuna în îngustul și ocultul rol, de a tăcea tăcere?...
Trebuie să vă declarăm cu franchețe că exosul nostru de modestie și să'î în trecut ori-cu margini și nu ne mai putem opri să stăm indiferenți, fără să vă luăm la scoaterea?... Cum?... Să tăceți?... Această credință d-ire ca este în interesul statului și al țării?... Trist lucru... Să vede-treaba că gelozia și invidia vă

împinge prea departe. Vă de-larăm un lucru, pentru ca să vă facem pe plac și n'aveți de ce fi învidioși și ge'oiți — și noi vorbiți ni-î de numele nostru, nici de ziarul nostru, ci pur și simplu să ziceți un ziar din Craiova sau în idee bună, noi suntem editorii, pentru că este în interesul țării noastre naționale a țării, să o propagăm înainte și să luptăm pentru reușita ei...

Haide unor organe de publicitate, nu mai jucați rolul de a tăcea tăcere, ci pe acela de a combate combater, de-a sprijini sprijinire pe d. Blegescu blegire.

Steaua zice apoi:

Noi nu urim elementul grec, ci din contră îl agreăm pentru motiva că el se asimilează și devino adevărat român, înșă cînd vedem că de și asimilat, căută încă să păstreze din roiele deprinderi, și se opune progresului din învăție și gelozie, sau să treacă peste limitele bunet convîșie în ori-ce relații — atunci nu mai putem sta indiferenți, trebuie să intrăm în luptă și să-i dăm înapoi de la aceste tendințe periculoase și păcătoase. Cum? Un Pizani, un Mille, un Baral bașa și înșă quanti do acest soii, său veri un jidan de la o gazetă oare-care, și'î permite să tacă atunci cînd noi luptăm pentru o idee, care tîndo la apărarea țării noastre naționale și mai ales pe această cumplită criză?... Am vrea să știm ce însemnează aceasta?

Ne unim fără nici-o rezervă cu d. Aurel S. Blegescu și înțelegem pe toți tutei quanti de acest soii cărora de altminteri directorul ziarului *Steaua Otteniei* le rezervează un supliciu și mal crud. Căci, mal departe *Steaua Otteniei* zice pînă în categoric punctul pe i că la redacția sa a înșănat o suliță cu care va străpunge abdomenul, intestinale și plămîni pătural înținoase și meschine pe care infamii tutei quanti caută să o arunce ca pe o mușama peste arzătoarea chestine a exportului de rimători.

Bravo d. Blegescu, să'î ajute Dumnezeu și să'î trăiască sulița.

Nebunul din Amor

Roman sentimental în scrisori autentice

Stimabilă Doamnă!

M'am văduț d'o dată atrasă din speranța cu care'm nutrim încă de cînd aveaușî fortuna a vă vedea pentru prima oară, și căduț în disgrația Dumitale fără a comite voro culpă, pedepsă pe-ndrept; — dar această pedepsă o primescu cu plăcere Donna mea! știu că printr'asta mal tardău voi merita orteca.

Ai atins prap ușor cu degetul Dumitale plapanda cordă... înșă ea a sunat așa de simțitor în inima'mi, ca ori-ce durere vic ce am putut cerea în viață. Cine-va cînd implantă cuțitul într'o rană știe cît de grozavă e durerea.

Nu cunosc astă tînă; — AI parasit feleștra, în salon lași să domn căsă întiner 1

de s'eri, care pătrunde prin țărî arondismen tul meă. De ce ôre sunt așa de nenorocit la principul țilelor melle? făcă dar ca Dumnezeu să s'ărbescă o dată aceste țile triste.

Dacă aș ști ca prin astă acușare am perdat dreptul a mal veni în casa Dumitale, atunci! atunci, veți rămînea mîhînit în toată viața mea.

M'ășă simțiți prea fericiți dacă veți lua ostenala a'mi răspunde la această lîletă

Așă fi foarte nenorocit dacă țicerea Dumitale m'î va scrivi drept răspuns.

Vă salut cu celîa mal profund respectu

Stilică Criștîță

p. onf. Bărbotecl

GEOGRAFIA ȘI SANATORIUL DIN PREDEA!

Sanatoriul din Predeală dă rezultato într'adevăr uimitoare. Așa, de pîidă, săptămîna trecută un profesor de geografie a fost numit director și altul de limba franceză sub director la numitul sanatoriu.

Ne aducem amîine că sanatoriul din Predeală a avut ca director un profesor de filosofie. Se vede înșă că filosofia nu s'ă împacat tocmai bine cu școoal numite instituții, de aceea nu e rîu că se mal încearcă cu geografia și cu limba franceză.

Vorba aia: ce-î lipsește chelului de cît tichia și mărgăritar, iar sanatoriului geografia?...

D. Sturdza la Berlin

Se știe povestea mincinosului care, istorisînd odată că a văzut o vulpe cu coada de 5 metri și fiind tras mereu de cine-va de mincecă, a scăzut treptat lungimea coadei pînă a ajuns la o jumătate de metru; și fiind iarăși scuturat de mincecă, a strigat: lasă-mă b.e în pace că alt-fole rămîne vulpea fără coadă!

Ceva aidoma s'ă întimplat *Adevărul*. A dat ca sigură știrca că d. Sturdza a plecat la Berlin pentru a contracta un împrumut fabulos, merit să'î aducă la putere pe d-șă, iar România să aducă oceane de lapte și munți de cașcaval.

Tras de mincia de presa reptiliană, *Adevărul* a lăsat-o mal domof și a spus că probabil d. Sturdza se duce la Berlin ca să facă rost de parole pentru plata couponului de Iulie al Creditului Rural.

Dacă l'om mal țare nișel de mincia laibărului lui de baham, *Adevărul* e n'astă să spună că în realitate d. Sturdza n'are nu a plecat la Berlin ci la Mizil pentru a contracta un împrumut de 20 de lei, amanetîndu-și ceasornicul la un amic politic.

ZAVOIUL DIN R.-VALCEA

(Urmare la o fantezie lugubro-ferică)
Să fie cu puțință?.

În întunericul sepulcral, pe aleea bă-
tătorită de *amorose pingele*, două umbre
se zăresc, venind una către alta ca două
locomotive scăpate de la macaz.

— «Bună seara coane Vasilache!»
— «Tu ești Chiriac?»

«Chiriac n'are pingele,
Chiriac mamoi!»

Ha! ha! ha! Dar în ce hal te găsești
D-zeule! Bonsuar mon șer! Coman vu
porte?

— «Eh, je suis puțin cană indispoze!
— Dar unde 'ți ai lăsat ghețele fran-
tuzule? Pentru ce așa lejer, parca' ai fi
o condică de încasări neserisă!»

— «Fac cura lui Kneip, justement mon
ami, ca să'mi reamintesc: Elveția și timpu-
rile când pe acolo ghețele sufereau de
criza tâlpilor. Dar tu la ora asta?»

— «Abia ești din slujbă. Impiegatii
voiași să mă țină încă: sunt oiele 10
seara. Hamale, iubite Chiriac. — Uf, ce
aer! ce noapte superbă! ce lună argin-
toasă, uite parca' ar fi o rublă stearsă
știi de acela cu care odată s'au făcut
bani, bocuile!»

— «Ba, bocuile e tatu, laptagiule!
S'au'de un șgomot, de palme, de palme,
de palme... Beligeranții se tăvălesc
pe iarba spumegindă... Urlete, sberiete,
s'a aprins zavoiul. Ce este? Sună trompe-
ta de la pompieri? Larmă mare...
strigăte de ajutor... Oleo!...»

..*..*..*
Cu figura între dinții mei mă albi
ca constiția unui bandit calabrez, în
calitatea mea de salariat al muzelor, am
pornit la locul sinistrului după precizie
informativ. Orele 12 noaptea. Stortări
colosale pînă să conving onorata con-
soartă asupra scopului excursiei mele
nocturne. «Ai să te pierzi prin Rîmnic
pușcoare! mi-a zis suspinînd *« vien que
je embrasse pour la dernière fois! »*
O trăsura fără roate m'ștepta la scară.
Mîna măs... și iată-mă la locul sinis-
trului.

De la început, mulțumită dibăciei mele
în asemenea triste cazuri, mi-am dat so-
coteala cam cu cine am a face. — I-am
luat repede.

La sculdă musiu, cine ești d-ta?
«Eh, d-le? E! sunt... Chiriac, epantul
Chiriac, fala Lausanne și fericiora
Rîmnicului. Eă, d-le, 's bătut cut bu-

nioară cum am zice ca famosul poet...
ghicî care? senzibil ca scheletul unui
ștîntar trîsnit de fulgerul... amorulul ne-
norocit, inteligent ca un burete lăptos
și constiția mi-e curată ca o batistă
veche nedată la spălat. Eă, eă... sunt...»
nefericite se pierdu acum în halucinații
frivol, auzi doar, întretaite cuvinte,
« fete, » « Searlat, » « amorez, » « de-
rețit... » pana mea pudică tremură...

«Chiriac n'are glagore,
Chiriac mamoi!»

se auzi de la o circumdă din apropiere. —
Ce coincidență bizară!

Către cel-lalt întorcîndu-mă:

— Dar d-ta cine 'mi fusesi neșo-
rulo?

— Eă, eă... sint... dar pentru ce mă
roze? Crezi oare că mă numesc așa obiș-
nuit buioară: Constantinănu, Dră-
ceanu, Ioneanu, Idioteanu? Să am par-
don de lertăciune gazetarele, dar cine
nu mă cunoaște pe mine? Zi-mi « Va-
sile rublă deteriorată? » puile și o să afli
cine sint. La circumdă « Vasile » la Scar-
lat, « Vasile; » tujur et partut « Vasile »
și totuși matale să nu mă cunoști...! Să 'ți
spun dar, sicilitatea nu 'ți-o zic — asta e
secretu meu... dar, eă, eă sint Vasile
slujbas superior...! grad nu alt unde-va —
Doamne iartă-mă!

Am și eă un cusur: cam țiu băieții
de ameteș scriind, și n'ar fi vorbă să
'ți-o spu, dar să 'ți-o spu; funcț Dom'le
eă 's dictator în isireții sfinciei mele,
așa să știi.

..*..*..*
Mi se n'tunecară gîndurile măfăbitir
ca întunecata nutră a lui nea « Vasile
rublă deteriorată » și am plecat mîhnit
de rezultat defavorabil al întreprinde-
rilei mele.

Ajuns acasă — după două ore — domi-
ciliul conjugal în toată golicuinea reali-
tății 'mi anunță lipsa «dorabilei mele
jumătăți. Pleceas în oraș să mă găsească?
Eream dar un om pierdut. « Mon Dieu
il est si facile a se perdre ici! »

..*..*..*
În această clipă dureroasă m'am tre-
zit... Văisem...

Vorba aia: —

«Așa se vede mi-a fost scris
Să n'am odihnă nici în vis» —

Fabian de la Mirandolo

P. S. Intr'un număr anterior, fatali-
tatea a făcut ca fantezia subiectului d-
scrîs precum și a numelui întrebunțat
acolo, să fie luată ca o aluzie la ceva
real. D. Lupeșcu, un tinăr funcționar

despre care n'avem de cit bine de zis,
s'a crezut vizat cu acea ocazie. Rege-
ntul coincident neprevăzută a numelor,
asigurăm pe d. Lupeșcu despre buele
noastre păreri în costuine. Și-apoi a-
marul vieții nu se poate îndulci de cit
rizid cite odată.

Ma! avem însă adesea și m'ajumirea
deoseită din aceste versuri.

«Rîd de mine, rîd de tine, rîd de lume dacă
Fără să vedem noi însă, dracu 'și bate joc de
[poti,
[toți!]

Ultima oră.

Aflăm în ultimul moment că, un care
care Ghica, pus în capul unei bande de
bătăuși, urmărește pentru a snopi în bă-
ți pe autorul acestor rînduri. În fața
acostul inteligenț răspuns, marca inte-
ligentă învătăstorășului mai sus numit,
cerem onorabilului d. Ghica, miș de
scuze, senze pentru a'li fi considerat de
atenția ziarului nostru.

*« Din cauza gravelor evenimente ce se
petrec în China, în cauza singeroaselor
peripeții ale războiului din Transcaal și
chiar din cauza îmbulzelei de materie,
sintem nevoiți să amînăm pentru numă-
rul viitor „poșta redacției.”*

*« Tîmerimea generoasă care aștepta
această interesantă rubrică cu palpitații
și cu ahturi e rugată să se pace.»*

Simplă întrebare

Ziarele aduc știrea că înzurgurarea
monumentului comemorativ al anexării
Dobrogei, s'a amînat pentru la toamnă,
de oare-ce vulturul din virful monu-
mentului s'a stricat.

Nu cum-va l'ar fi mîncat lăcusele?

..*..*..*
«Biblioteca pentru toți» înființată de fostul
librar Carol Müller și ajunsă pînă la No.
178 a trecut în proprietatea *librării Leon
Alcalay-București*, care va continua cu pu-
blicarea și scofînd cite un volum pe fiecare
lună.

Afă a apărut No. 179 *Arthur Stauri Pe
aceiași drum* poezii. Pretul 30 bani.

A se cere librării Alcalay catalogul com-
plet al acestor biblioteci.

A APĂRUT

EPIGRAMA

de
D. TELEOR

De vizare numai la librăria AL-
CALAY — 1 lei exemplarul.

TIPOGRAFIA „HELIADÉ“

București, Strada Clemenței. 3

Efectuiază ori-ce fel de lucrări tipografice. Prețuri estine. — Primește în edi-
tură cărți didactice și de știință. — Condițiuni avantajoase pentru d-nii autori.
Pentru tezele de drept și me dicină se face mare reducere.

STANISLAS CIHOSKY

Avocat

Bulev. Pache No. 2.

D-rul G. D. FISCHER**OCULIST**

Str. Colței No. 26

Dă consultații între orele 5-6
după amiază.**THEODOR MAROVICI**

DENTIST

Strada Știrbey-Vodă No. 30.

Dr. I. MENDONIDI

— 10, Strada Sfinți, 10 —

MIH. G. VALERIANU

Doctor în drept, Avocat

București

Str. Belvedere, 3

AL. IONESCU

Frizer

Bulevardul Elisabeta, (în fața palatului Eforiei)

DROGUERIA ROMÂNĂ

Pentru mărirea afacerii, s'a mutat în CALEA VICTORIEI No. 97

Colț cu strada Fântâni, Cămin Dobriceanu, alături de:

FARMACIA LA «BISERICA ALBĂ» a D-lui Dr. A. URBEANU**ROMULUS BOLINTINEANU**

AVOCAT

Ploiești.

GRIGORE RADULESCU

AVOCAT AL BANCI POPORULUI

Consultații de la 4-6 p. m.

5, Str. Poliției, 5.

Pelin și vin

Bere specială blondă și neagră

EFTIN ȘI BUNI

BERARIA COOPERATIVĂ

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOSTA COFETĂRIE FIALKOWSKY

EFTIN ȘI BUNI

Șuncă de Sinaia și Praga

Sandviciuri, unt, brinzetură

Vreți să mâncați bine și cu puțini bani?

RESTAURANTUL MITICA GEORGESCU

este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați au seara intrarea gratuită la reprezentațiile excelentei trupe de varetăți.

Adresa: Strada Câmpineanu, lângă Teatru

P. T.

Am onoare a vă informa, că în urma unei practice îndelungate: având peste 100.000 vaccinații și revaccinații în cașpitana Moldovei, m'am stabilit aici, în calitate de Director al Institutului Vaccinal al statului, și prepar

Vaccinul animal necesar țării întregisunt deci în stare, a vaccina și revaccina cu limfă animală preparată zilnic, aplicată capsule *Celuloide* cari apară pustulele vaccinale de orice infecțiuni, ca: *Krisipel, Flagmon, inflamațiuni* etc.

Vaccinez și direct de la vițel la brat cu toate regiunile septice. Fie-care copil are o doză deosebită de vaccin, și o lanțetă specială, pentru a nu se transmite vre-o infecție.

Apelând la încrederea D-vo. vă rog să bine-voiți a face us de serviciile ce vă ofer, asigurându-vă că veți aprecia meritele unui specialist, autorizat și de înalta Direcțiune a Serviciului Sanitar superior.

Cu stima, PIERRE SOLOMON

Director. Inst. Vaccinogen al Statului, Alina Kneleff alina de Hago

FARMACIA

«LA BISERICA ALBĂ»

Dr. A. URBEANU

— BUCUREȘTI —

97, Calea Victoriei, 97

Cămin Dobriceanu (Căminu Boșii)

LA MAGAZINUL

GRANCEA ȘI STANESCU

CALEA VICTORIEI

Se găsesc colonițele și delicatessela cele mai fine. Brinzetură excelentă.

Vin alb și negru din viile cele mai renumite.

COFETARIA TANASESCU

Vis-à-vis de palatul Bailor Eforiei

Posedă în orice ce moment prăjitură și cozonac proaspeți, atât bomboanele cât și liquirile cele mai fine.